



Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vant profijt der gedachtenisse vande Passie Christi. Dat XXXIX. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

zijnde geestelijck communiceert verdient sulcken benedictie vande Goddelijke meweerdicheyt te vercrijgen/ ghelyck sy toens vercreegh/ ende soo veel overbloediger vruchten vercrijght sy by Godt/ hoe wel dat dit voort menschelyck verstant verborghen is.

Vant profijt der gedachtenisse vande
Passie Christi.

DAT XXXIX. CAPITTEL.

Alle bemerkende haer onweerdicheyt op eenen tijt als crachteloos van verdiensten/ lach als verlaghen inden wegh des Gheests/ daermen gaet tot den Heere. Hy door sijn lieffe- lieste goedertierenheyt hem tot haer brygende seyde: Het betaemt doort recht des houwelijcks dat soo waer de Coninginne leyt/ dat den Coninch hem haeste om haer aldaer te gaen besoeken. Door welcke woorden sy verstaen heeft Deuote dat de Heere door sijn goedertierenheyt hem bemerc laet voortstaen dat hy soo gehouden is aan een kinge der siele die na haer cleyn vermoghen niet denotie Passie is dickywils ouerdenicht sijn Passie/ als een Coninch leert aen sijn Coninginne/ naer de wet des aengenaem houwelijcks. Want sy heeft verstaen datse de meweerdichste besoeckinghe des Heeren daer doort verdient hadde/ oin datse op den brydaghy haer veneerstichde te ouerpeyen de Passie ons Heeren. Ende sy heeft verstaen dat soo wie flau wort inde denotie/ nochtans lieffelijcker van den Heere aengesien sal worden/ is dat hy niet op en hout te verheffen de ghedachtenisse van de Passie.

Hoe

